

жихъ; този рѣдъ ви опрощавамъ и съмъ благодарна отъ вашето послушаніе.

МИЛКА.

Много сте добра, че ми опрощавате; увѣрявамъ вы че мя не срамъ да вы глѣдамъ като вы толко на-скърбихъ.

МАРІЯ, скачешкомъ отъ радостъ.

И азъ съмъ тъй благодарна като виждамъ, че Милка постана добра, и ѝ опрощавамъ отъ сѣ сърдце обидѣтъ, коѣто ни стори та задържа драгѣтъ ни пріятелкѣ за да ни прикаже еднѣ прикаскѣ.

УЧИТЕЛКА.

На Маріѣ умѣтъ не секога въ прикаскѣтъ; тя ги страстно обыча.

МАРІЯ.

Истина не, учителко, но вый ни казахте, че бащата на Іисусъ Христосъ былъ отъ царскѣ фамиліѣ; какъ прочее ся не случило та да не дърводѣлецъ.

ГРОЗДАНА.

Туй ся случва по нѣкогажъ, драга; и си напонувамъ че съмъ чела въ древнѣтъ исторіѣ, че имало единъ человекъ отъ Сидонскѣтъ царскѣ фамиліѣ, който былъ градинарь.

МАРІЯ.

Драга пріятелко, ще ли дозволите на Гроздана да ни прикаже тази исторіѣ?

УЧИТЕЛКА.

Съ благодареніе.

Мом. Китка.